

ELŐFIZETÉSI LIJ HELYBEN:	
Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
VIDEKRE POSTÁN KÜLDVE:	
Egész évre	6 frt 60 kr.
Félévre	3 frt 30 kr.
Negyed évre	1 frt 65 kr.
Hirdetési díj:	
Egész oldal	20 trt.
Fél oldal	10 frt.
Negyed oldal	5 frt.
Ezen felül minden hirdetésnél 30 kr. kinestári illeték fizetendő.	
Kivételes esetekben kedvezmény, többzori hirdetésnél árleengedés.	

SZABADSÁG.

A „Szabadkai Közlöny” VII. évfolyama után és helyett
kiadja: Szalay László A. ügyvéd.

A szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kör, Virág-utca 337.
Hsz., hova a költőre szánt levelek, és előfizetések intézendők.

Hirdetések felvételnek ugyanott.

A „Nyiltér” sora 15 kr.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap. Egyes szám ára 15 kr. Számonként kizárólag a szerkesztőnél vagy a lapkihordónál kapható.

Viszhang.

A Mamuzsics—Antunovics-féle szövetséget újságaiban jó idők óta nyargal egy vesszőparipán, s nem veszi észre, hogy hajlingol alatta a hitvány törmelék. Míg a „Szabadka” élt addig ott, annak elhullta óta pedig a csecsemő „Közvélemény” hasábjain szorja a piszkolódásait a volt hatóság ellen.

Vádolja a volt hatóságot, hogy sikkasztott, s a volt polgármesterről azt állítja, hogy az bünrészes, a sikkasztás az ő elhallgatása mellett történt.

A volt polgármestert sem akarjuk védeni. Ha bünrészes, — lakoljon büneért ő is, társai is, de hogy ez a nyílt vádaskodás egyszerű nyelvelésben ismétlődjék heteken, — hónapokon, sőt éveken át, az nem tűrhető, — az beszennyezése a sajtó tisztességének, mert olyat látszik mondani a kürtös újság, a mi nem igaz. Nem lehet igaz, mert ha igaz volna, van még a Mamuzsics—Antunovics szövetségetek a polgármester saját beismerése szerinti gyenge elméjüségével is talán annyi esze, hogy tudja, miszerint a sikkasztás vagy annak elpalástolása büntény, és súlyosan büntetendő. Van annyi esze — mondjuk, — hogy tudja, miszerint a büntény nem csak hírlapilag szellőzendő, hanem törvény szerint börtönnel büntetendő.

Miért nem tesznek hát feljelentést a volt hatóság feje ellen? — miért nem lépnek oly hosszú szájaszkodás után a törvényszék elé, és miért nem kérnek a bünrészes ellen orvoslást illetékes helyen?

Mert nem mondanak igazat. Pedig összes sajtóbeli tisztességünknek ez az egy szó képezi talpkövet: „igazság.” A ki nem az igazságot mondja, az hazudik, a ki pedig hazudik, az nem kedvelt ember a társadalomban.

Mi hallgattunk a meg-megújuló vádról, de nem azért mert czáfolni nem tudtuk volna, de hallgattunk azért, mert az elhalt emlékét mocskolni nem hivatásunk, a holtak életben lévő szeretteit pedig nincs szándékunkban egy percze is elkéserteni. Ezt tudják nagyon jól Mamuzsicsok is, és így azt hitték, hogy az alapot nélkülöző rágalomra örökre hallgatni fogunk.

Nem lehet tovább.

Ha nagy lármát ütöttek, a viszhangot is hallaniok kell, s ha „sikkasztó, — gazember”-t kiálltanak, saját szavaik verődnek vissza.

Hirlették néhány évvel ezelőtt, hogy a házipénztárnál sikkasztás történt. Ki volt a pénztárnok akkor? Zomborcsevits János. Nem sokára új hír csapott fel, az árvapénztárnál is, sikkasztásról beszéltek. Ki volt a pénztárnok ott? Zomborcsevits József.

A volt hatóság feje és főbb tisztviselői politikai harcokat vívtak éveken át, s míg ezek az országos politikában mint „balpártiak” tartották magukat, addig a mai ugynevezett szabadelvű párt számot tévő férfiai jobb pártiak voltak. Es a Mamuzsics—Antunovics szövetséget hová tartozik? Azt állítják, hogy a szabadelvűiek táborába, tehát a régi jobb pártiak zászlója alatt küzdenek.

Ha ez igaz, pedig ezt még a Mamuzsicsok sem merik megtagadni. — akkor a kiáltásaikból eredő viszhang nagyon megilleti őket, mert a sikkasztásokat, ha azok valóban megtörténtek, oly egyének követték el, a kik soha életükben nem tartoztak a balpártiak táborába, és így nem is voltak a volt hatóság fejének harcosai sehol és soha. A sikkasztással vádolt pénztárnokok a „jobb párt” emberei voltak, és így azon labogó alatt haladtak, mely alatt állanak Mamuzsicsok és kedvelt hűveik. A szégyenfort tehát, ha volna, épen az ő zászlójukról csüngene le.

— új sebeket érintettünk, s bár reszkelve, de le kellett dobnunk végre az átkos gyanúsítást a multról, annál is inkább, mert ez a sikkasztási vád hetenként kísért a Mamuzsicsok új-sájának hasábjain, s már annyira neki szilajodtak vádaskodásaiknak, hogy határozott tényként állanak elő azzal, mert mi a vádaskodást meg sem kíséreltük.

Mi úgy tudjuk azonban, hogy az általok világba kiáltott sikkasztás meg sem történt. Némi rendetlenség lehet hogy volt a jelzett két pénztárnál, de tessék utána nézni, károsodott-e a város vagy az árvák egy krajczár erejéig is?

Senki.

De tegyük fel, hogy csakugyan történt sikkasztás a volt hatóság alatt, vajjon a polgármester felelős azért? Hiszen volt eset, hogy az államkincstárt is meglopták, vajjon a pénzügyministert okozták érte? Hányszor olvasunk a lapokban sikkasztó adóhivatalnok vagy, postamester esetleg kezelő tisztokról, vajjon tudnak é egy esetet, hogy e büntényekért az illető miniszter került a vádlottak löcájára? Erre nem lehet eset.

Aztán jó lesz hallgatni a polgármesternek és hűveinek, hiszen a mai gazdasági tanácsnokot is vádolta egy tisztviselő társa hűtlen pénzkezeléssel. Hát a községi bíróságnál Gálly idejében, hány sikkasztási eset merült fel? Még ma is vannak szegény emberek, a kik törlik szemüket keservesen szerzett eluszott forintjaik után.

Ez a kortesfogás tehát nem sikerült, ezzel a Mamuzsicsok „törököt fogtak,” — s a felénk kiállott gyalázó kifejezések erős viszhang alakjában az ő fejükre repülnek vissza, fűlsértő megnagyobbodásban.

A hatalom vonaglása.

Mamuzsics Lázár szabadkai polgármester nem tudja emancipálni magát azon ördögi lidércz-nyomás alól, hogy egy gyerekhatóságnak gyenge elméjű polgármestere.

Hogy a hatóság gyermekéveit éli, azt maga a polgármester mondá lóna pokkal ezelőtt a közgyűlésen, s hogy ő „gyenge elméjű” azt nem régiben jelentette ki ugyancsak ő maga a közgyűlés színe előtt.

Hát a miket a polgármester cselekszik, azt józan eszű ember ritkán is követné, mert azok oly megdondatlan lépések, a melynek csak gyenge elmétől származhatnak.

Október hó végén föltette, magában, hogy ő beszámol a népnek eddigi működéséről. Ki kötelezte vagy ki kérte őt erre?

Senki.

De azért megcselekedte, mert azt hívé, hogy így a szavazó polgárság megingott bizalmát feléleszti a maga és pártja javára. Hogy ez sikerült-e, azt nem tudjuk elhinni, habár a kortesfogás minden eszköze: szép szó, fenyegetés, erőszak, sőt fegyveres erő is támogatta lépéseit.

Október 31-ik és November 1-én délután befogattak a város kocsjáiba, felültették diszben a városi cselédséget igazabban rendőri legénységet a bakra, s fellepedtek az érdekelték a potya fogatokra. Elöl robogott a polgármester kocsjá. Így mentek körökről-körökre „szavalni” a népnek. És volt hallgató-ságuk minden kerületben több-kevesebb néhol 25—30-ra is felszaporodtak.

November 1-én délután 3 óra után az utolsó „statióra” a 8-ik körüi ugynevezett Ludasi-féle iskola udvarába érkeztek, hol népes értekezletre, volt kiállítás. És lett is népes, hanem az lón a baj, hogy a polgármester beszédét meghallgatni akaró néptömeg „éljen a balpárt” kiáltással vonult fel az udvar területére.

Ez a szerény kifejezés: „éljen a balpárt” a polgármester és hűvei szerint mit sem jelent, ilyen párt nem létezik, a ki ilyet keres akár hatósági ügyekben is, az nevétséges. És mégis mi történt? . . . A polgármester megjíjed azon hitben, hogy talán egy sirjából feljaro kisérte dörög előtte, és elhalaványodik. Azonban csakhamar belátta hogy itt élő emberek állanak, itt élő szavazó polgárok kívánják ezuttal törvényhatósági életünk keretében a balpárt feltámadását. Ez kihozta sodrából. Az az általa hirdett „gyenge elme” is elborult, s többé nem tudta fékezni természetét.

A ki a balpártot éljenezte azt le tartoztatá, és megtiltotta éljenezni tovább, mert a dicsekvések nem őt és társait illették, szavanak nyomatékot szerzendő drabantjai csapatát fegyverrel szóllította, s szuronyos-töltött puskák-alijesztett a csendes polgárságra. Még ez volt elég. Még mindig a bőrét féltette talán, hogy egykor volt hűvei megtapogatók, vaj-

jon ő lakik-e még benne, a ki uralkodása kezdetén oly sok szépet ígért, s ki maig oly keveset tudott ígéréteiből beváltani városunk közügyeinél.

Katonságot rendelt.

A lovas katonaság egy szakasza kivont kardokkal csakugyan meg is jelent rendeletére. És a hatalmas ur, a kit ekkor már kötozni kellett volna, — a kardok villogása között harsány hangon a védtelen ember legázoltatását rendeli el kebelbarátai: Mamuzsics Ágoston, Dominus Simon, Horváth Móricz, Mácskovics Titus s a többiek helyeslő vijjogása között. Ott volt a rendőrség feje is Milassin Miklós alkapitány személyében, a ki szintén megelégtelen nézte a vakmerő intézkedést.

A legázoltatási kísérlet rövid története ismertette van lapunk mai számának „Törvényszéki Csarnok”-ában, itt tehát nem ismétljük azt, csupán megjegyezzük, hogy a hős csapat mely polgármestere élén a diszorséggel városi fogatokon megindult vasárnap délután 2 óra előtt, hogy a főgyerek hamis alapokon nyugvó oknélküli, sőt törvénytelen számadási beszédét meghallgassa ugyanazon rendben kotródott vissza a városház falai közé, hétfőn délután 5 óra után, hogy szerzett disztelen koszorajokon megpihenjenek.

A polgárság közül azonban behurczolták Kiss dógyi Menyhért városi bizottsági tagot a rendőrségre, hol vallatás alá fogták, de semmi alapot nem találva a további letartoztatásra, kénytelen volt az eljáró kapitány ezt is elbocsátani.

A városház előtt ez időben nagy néptömeg csődült össze, mely a rendőrség által behurczolt egyént a kilépkor zajosan megéjenezte.

Horváth Móricz háztáján ismét fegyverben egy csapat gyalogkatonaság volt felállítva. Vajjon mit akartak ezek?

Nem tudjuk, de a történetek után annyi bizonyos, hogy Mamuzsics Lázár és társai o! erősen ragaszkodnak a husos fazekakhoz, mely közé csoportosultak, hogy készek emberéletet is eloltani, csak hogy onnét lemozdulni ne kényseritessenek.

De hát ez életkérdés is közölök többre, mert ha onnét a mélységbe bukna, menthetetlenül elvesztek mindörökre!

Pedig rossz lábon állhatnak, mert az a hatalom, mely szilárd alapon nyugszik nem nyul az erőszakhoz, nem ragad fegyvert még a kísértetek ellen is, nem vonaglik és nem dühösködik eszeveszett módon, hanem engedi inkább ellenségeit az ok nélküli düh útján haladni, míg ő maga nyugodtan néz jövője elébe, mert tudja, hogy szilárd kövön, a nép eszeretén áll, honnét a vakdüh lelokní képtelen.

A Mamuzsics hatalom pedig vonaglik, kapkod örült módon a mentő eszközök után, ha mindjárt golyó és vér jelölné is gyászos hatalmuk lépcső fokozatát.

A Budapesten megjelölt „Egyetértés” e hó 3-án megjelent számában e polgármester megvetésre méltó hatalmi örületeiről a következőket tartalmazza:

Szabadka város polgármestere Mamuzsics Lázár október hó 31-ik és november hó 1-ső napját arra használta fel, hogy a város 8 kerületében beszámoljon a népek működéséről. Erre sem törvény, sem szabályrendelet, sem szokás nem kötelezi, de mivel a városi bizottsági tagok választása ez évi december hó 9-ére tűzött ki, jónak találta azok közt egy kissé korteskedni. Meg is tartotta beszédét kisebb-nagyobb botrány mellett mindenfelé; a 8-ik kerületben azonban november hó 1-én délutáni 4 órakor oly visszaélést követett el, a minőt a pártviszályokról híressé vált Szabadka közönsége sem tapasztalt. Volt ott is hallgatósága a polgármesternek, csak az lepte meg szerfelett, hogy a nép „éljen a balpárt” kiáltásokkal vonult be az udvarba. A polgármester és társai megfélemedtek magukról. Letartóztattak azonnal egy városi bizottsági tagot és becsukással fenyegettek mindenkit, a ki továbbra éljenezni merészel. Ez ok nélkül való barbar eljárást megakadályozandó, a nép közül egy küldöttség Szalay László ügyvédhez sietett panaszra és kérték arra, hogy menne el velők a helyszínére, a letartóztatott bizottsági tag kibocsátatása végett. A nevezett ügyvéd rögtön befogott és megjelent a helyszínén, hol a köréje csoportosuló néptömegnek először is a rend megtartását ajánlotta. Csend volt. A polgármester és társai ezt látva, Szalayhoz mentek, durván megtámadták és a gyülekezet udvarából kiutasították. Szalay ez ok nélkül való támadásnak ellene szegült, mire a polgármester lovas katonaságot rendelt, mely nyomban bevonult, bekerítette a nevezett ügyvédet és kivont kardokkal kiszorították az utcára. Szalaynak egyik lábát egy ló erősen megsértette. A választó polgárság a polgármester brutális cselekedete miatt nagyon izgatott és saját hívei közül is többen erősen rosszalják e nagy basáskodást. Az ügy hivatalos hatalommal való visszaélés címén feljelentett.

A panszláv hatalmi szövetkezet november 1-én még nem fejezte be gyászos beszámoló kortesfogásait, neki minden áron áldozat kellett. Szükségessé vált kimutatni különösen azt, hogy Szalay ügyvédet jogosan gázoltatta le a kivont kardu huszársággal, s tömegesen lettek a jelenvolt polgárok a következő napokon Milassin alkaptány elé kihallgatásra idézve. A kihallgatás azonban semmi kedvezőt nem eredményezett a hatósági hatalmát fitogtató polgármesterre, mert mindenki csak az ő brutalitását bizonyíthatta.

Mamuzsics Ágoston szerfelelti vad hévvel rontott november 2-án a polgármesterre, s szemére vetette hogy csakugyan nem polgármesternek való, mert az eljárást alkaptányt még ma is hivataloskodni engedti, holott az ő parancsára letartóztatott 8-ik körű városi bizottsági tagot szabadon bocsájtotta.

Szegény polgármester!

Egyről—másról.

Korcsmában duhajkodó városi tisztviselő. A VI. körből kiakolbolított Péits Stróczó József fia István városi árvaszéki ellenőr háláját a Mamuzsics párt és édes atyja iránt, hogy ez utóbbi elvtagadása árán hivatalt kapott, úgy rója le, hogy a VI. körben jobbpárt mellett korteskedik. Rája ugyan senki sem hallgat, megérdemelt czimkékkel s olykor-olykor a kortes füttyökösökkel méltatják. A kortes tisztviselő e szép mákvirága majdnem naponként korcsmázik, leissza magát s hol ily állapotban, hol józanul sértegeti, s rágalmazza a VI. körű ellenzéki választókat, tehetetlenségében s atyja biztos bukása iránti dühében „szamaraknak” ne-

vezvén el. Persze, hogy e méltatlan sértegetésekért adósak a VI. körűek sem maradnak s megtörténik gyakran, hogy a kortes ellenőr hátán a botnak is dolga akad, ilyenkor aztán nem a saját lábán hagyja ott a kortes területet.

Ilyféle ártatlan mulatsággal méltatva lett emberünk múlt hó 31-én vasárnap is a VI. körű „Pintér”-féle korcsma helyiségben.

Történt pedig a dolog akként, hogy az obtyinárság után sóvárgó Péits József hálás fiával, a városi ellenőrrel szavazat nélküli „voksok” mellett a „Pintér”-féle korcsma helyiségben korteskodván, betért oda Narancsek József helyb. polgártársunk vagy 80-90 szavazó polgárral. Fel kell használni az alkalmat. Ennyi „voks képest” együtt Péicsék ugy sem láthatnak.

De hálátlan talajra találtak. Mindenki érezte a döglött hus szagát, a mi a kortes ellenőrt oly dühbe hozta, hogy Narancsekot elkezdte rágalmazni, a polgárokat pedig szamaraknak nevezte el. Nem is kellett neki több. Narancsek a rágalmat visszautasította s kiemelte, hogy mindaddig míg Péits István a rágalmat be nem igazolja, „rágalmazó gazembernek” nevezi s más hasonló czimkékkel is gratulálta.

A polgárok pedig gondoskodtak, hogy a városi ellenőr gyors postán távozzék; mi meg azt kérdezzük a városi tisztikartól, hogy ilyen egyént megürnek-e kebelükben. Avagy talán azért Péits a polgármestertől kitüntetésre számíthat?

A VI. körű ellenzéki polgárok a leköszönt Mikuska Félix helyett múlt hó 31-én Szánthai Lajos körű pártelnök házában tartott népes értekezleten Jandek Ferenc helyb. jóhírű sűrű mestert jelölték ki városi bizottsági tagnak. Jandek személyében jellemes, elvű ellenzéki s értelmes bizottsági tagot nyer törvényhatóságunk.

Gyöngye elméjű polgármesterünk együgyű rágalmazásai. Mamuzsics Lázár minden tetteben igazolja önbeismerését, hogy t ő ő gyöngye elméjű. A múlt hó 31 és 1. hó 1-én tartott körmenet alkalmával ugyanis famosus beszámolójában a törvényhatósági ellenzék három jelöltjéről Sztipics József, Csóvics Márk és Horváth András jóhírű polgártársainkról azt állította a polgármester, hogy ők az okai, annak, hogy Szabadkán az új kataszter folytán a földadó emelkedett, mert a becsülésnél s kimérésnél kicsiket léptek s ez által a polgároknak több láncban vétetett fel a földjük.

Ily együgyűség csak is Mamuzsics Lázártól jöhet ki s már kezdünk gondolkodni, hogy elméjének gyöngyessége nem-e oly nagy foku, mely szükségessé tenné a tisztí főorvos általi megvizsgálását ez alapon a fegyelmi törvény alkalmazását.

Sztipics József, Csóvics Márk és Horváth András polgártársaink a kataszteri munkálatoknál a legönzetlenebbül kizárólag a polgárok érdekében s javára jártak el, s mindig az adóemelést ellen voltak, erről tanúságot tehet és tesz a kataszteri munkálatok vezetője Melkai ur és Kertész Nándor adóügyi tanácsnok. Kérdezzék meg polgártársaink s meg fognak hitelen forrásból győződni, hogy Mamuzsics polgármester állítása rágalom és hazugság. Tehát még attól sem riad vissza, hogy jóhírű polgárokat rágalmazzon.

De különben is a kataszteri munkálatok legnagyobb részt ép a polgármester pártjához tartozó városi képviselők voltak kiküldve s azok működtek közre a becsülésnél. Névszerint ott voltak: Rozics János, Jakobcsits Antal, Varga horgosi Péter, Beszédes István stb. Ha igaz volna a polgármester állítása, akkor miért nem tulajdonítja ezeknek is az adóemelést? miért vette rágalmazó nyelvére csak a három ellenzéki képviselő jelöltet?

Mi fáradságot vettünk magunknak s utánna néztünk, hogy az új kataszter alapján mennyivel emelkedett az adó. Nem többel mint 20518 f. 74 krral. Ez adatot pedig a városi adóhivatalnál kaptuk. A régi szerint volt 278395 f. 86 kr,

az új szerint 298914 f. 61 kr. volt, tehát az egész városban 20518 f. 74 krral emelkedett a földadó.

Hanem mondjuk meg az igazat. Nem a kataszter alapján emelkedett adónk, hanem emeli azt maga a polgármester a domesztikában és a fogyasztási adóban.

Mukits János alatt volt a domesztika 7%, Mamuzsics Lázár fölemelte már 18%-ra, a borfogyasztási adó majdnem kétszer akkora, mint Mukits János idejében volt. Nem a földadó emelkedett, hanem a városi adók.

Persze kell pénz a polgármesternek utazásokra, hivatalnokok és díjnokok szaporítására, hogy ezek mennél kevesebbet dolgozzanak, de annál többet korteskedjenek.

Mamuzsics Lázár a polgárok terhét megkészserezte.

Meg hát Mamuzsics Ágostonnak lámpákra nem kevesebb, mint 9400 f. 100 van szüksége.

Mi azt a tanácsot adjuk a polgároknak, hogy ha közéjük a polgármester rágalmaival betolakodik, vágják szemébe:

„Tönkre tetted városunk hazafias, jó hírnevét, jóvőjét, a polgárok terhet megkészserezted, most meg a polgárok becsületét s jóhírét akarod elrabolni!” s mutassanak ajtót.

Színészet.

A múlt hét sovány műsor darabjaiból mint hatalmas cedrus emelkedik a „Czigánybáró.” A felemelt helyár sejteti engedé, hogy valami készül a kulisszák mögött s valóban a szövetkezet meg egyrészt a „Czigánybáró” színrehozatalával kellemesen lepte meg a színházlátogató közönséget, másrészt haladó életképességéről tett tanúságot. Ohajtjuk, hogy fáradozásait megfelelő anyagi siker is jutalmazza; mert a szüni nem akaró frenetikus tapsvihár élesztheti a színészen az ambíciót, a lelkesedést, de létét nem biztosítja. És e helyt ujjal közönségünk eddigi jó hírnevére, áldozatkészségére apellálunk. Színészeink az anyagiakkal küzdenek. Szabadka közönségéhez nem volna méltó, ha a helyb. magyar Tbalia temploma, pártolás hiányában idő előtt bezárulna. A kezdődő II. bérlet a szövetkezet itteni sorsát rejti méhében. A színügyi bizottság is tegye meg kötelességét; a mely nem egyedül a heti műsor átvezetésében áll, hanem annak biztosításában is, hogy színészeink ne legyenek kénytelenek télvez idején tovább vándorolni. A bizottság legszebb hatásköréhez tartozik lelkesíteni, buzdítani egyeseket és családokat a pártolásra, sőt a magyar színészet érdekében, ha kell házalni is és ezt a jelen körülmények közt jogosan is teheti, mert mint már érintők a „Thalia szövetkezet” ezt megérdemli.

Lapunk minden irányban megteszi e részben való kötelességet, úgy a közönség s annak méltányos követelményei érdekében valamint a színházlat s annak egyes tagjaival szemközt. Utalunk s rámutatunk a hiányokra s a hibákra, de e mellett a társulat anyagi küzdelését is figyelemmel kísérjük s ép ezért s ennek érdekében emeltük fel szavunkat ujjal.

Ezek után áttérve a múlt hét színi eseményeire, mint már fölebb érintők, a műsor elég sovány volt s az előadások is sok kívánni valót hagytak fön. A szerepnemtudás egyeseknél nagyon is boszantó kezd lenni; mi eddig e részben csak általánosságban vonatkoztunk azonban kénytelenek leszünk majd ismétlődés esetében az ily rontó jeleneteket megérteni. A női tolettékre nézve, a csin és izlés mellett az illető előadás kívánta nemzet- és korszak viselete is feltűntetve van, csak elismeréssel szólhatunk. Részletes megjegyzésünket az alábbiakban.

Szombaton „Kisasszony feleségem” Lecocqnak „Angot” európai névre szert tett jeles szerzőjének kellemes zenéjű operettje került színre. Réthy Laura

Marjolaine szerepét ügyesség és szeretetreméltóan játszotta. Kellemes hangját ez estén is bravourral kezelte. A második felvonás kaczerkódó ariáját és a kakukdalt a közönség megtapsolta. Sok jó igyekezettel, bár kevesebb szerencsével igyekezett Hunfi (Frikkel) tenorjával párja lehetni. Nyitrai humorral adta Palamed báró szerepét. Pusztainak Petersopp szerepében az ellopott Kasszara vonatkozó rögtönzése a házat derült hangulatba hozta.

„Huszárcsiny” vasárnap került színre. Már maga ezen régen elcsépeit, soha belértéssel nem bíró semmiség, mellyel Vahot Imre egyik rossz órájában vétkezett Thalia ellen, elég lett volna hogy a heti műsorba föl ne véte-sék, de eltekintve a mű ürességétől az idén még nem láttunk ily unalmas szintelen előadást. A nagy hatást (!) Virág Marczii lova idézte elő s kevésbé mult, hogy huszársággal együtt a muzsikások közé nem zuhant. A nézőtérről a gyengébb idegzetűek már kifelé menekültek s részben otthagyták az előadást; hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt, azt a franczia „csacsérok”-nak köszönhetjük, kik ép az utolsó pillanatban rohantak a különben vak Buccephalos zablához. Ezuttal figyelmeztetjük a művezetőséget, ha már lovat akarnak mindenáron fölléptetni, keressenek e czélra alkalmat. A huszártáborra vonatkozólag pedig az a megjegyzésünk, hogy több lévén a markotányosnó mint a katona, inkább beillett amazon tábornak.

„Felső Klári” kedden másodsor adatott. Aha András szerepét ezuttal Bihari Béla adta — elég híven.

„Egy kis vihar,” „Női könyvek” és a „Szerelmi varázssítal” szerdán kerültek színre. A kevés számú közönségnek élvezetes estéje volt. Különösen „A női könyvek”-ben Laczkó Aranka, Törökne, Bihari, Rajz érdemelnek említést.

A „Czigány Báró” előadásával a szövetkezet — mint fönebb érintők — igen szép eredményt mutatott fel. A műnek előadása — kivéve egynehány ensembe összeütöközését teljesen sikerült; tekintetbe véve azt, hogy egy vidéki társulat nem rendelkezhetik annyi phisikai idővel, hogy a fővárosiak mintájára 20-30 próbát tarthasson egy operetből, hanem legfeljebb 3-4-et, a mi természetesen oly nehéz zenéjű operetknél mint p. a „Czigány Báró” igen kevés. Mindazáltal úgy a karok, mind az egyesek szereplése hozzájárult az est sikeréhez. A főszereplők közül első sorban Réthy Lauráról kell megemlékeznünk, ki Saffi személyesítésével tanujelét adta annak, hogy utja igen közel jövőben a főváros színpadai felé vezet. Hangja tiszta, csengő; scálái iskolázottak, hangterjedelme igen nagy, mely az alsó b-tól a felső c-ig megerőtletes nélkül terjed, regisztere simulekonyak olyan yira, hogy a mell- és fejhanga közötti átmenet majdnem észrevehetlen; intonálása kifogástalan előadása szívből fakadó érzellemmel telt. — Az első felvonás czigány dalával és helyes alakításával oly frenetikus tapsvihár keletkezett, mely háromszor egymásután szólította a lámpák elé. Valóban bámultuk e helyt az alsó tömörségét és erősségét. A második felvonásban kettősben újra tündökölt magas as és b-jével, melyeket társával Hunfi Imrével hangoztattott, kinek hangja kissé látványozott ugyan, de legalább tudja használni és sok helyt érvényre emelni, a mi mindenestre előny egy énekesnél Kissné H. Mari mint Arzéna szintén megálta helyét, ámbár szivesebben látjuk őt a népszínművekben talpraesett humorjával és naturalis kellemes hangjával. Hatáminé mint Czipra kitűnően sikerült alakot képezett. Kissné gyenge hangját, mely sok érzellemmel van telve, ez estén is érvényesíteni tudta; különösen az első felvonás jóslat-dalában, melynek a hi-hi refrainjét valóságos művészettel inter-

pretálta. **Latabárné** Mirabella szerepében nagyon fiatal guvernánthoz maszkirozta magát, különben alt hangj' t elég jól használta fel. A harmadik felvonás Arzén és Minna duettje uem igen sikerült, a mennyiben Minna személyesítője **Czernin Mariška** hangját nem igen hallatta. Ugylátszik nem e tér az, a melyen Czernin szerepköre mozog. Az est sikeréhez hozzájárult különösen **Pusztai Béla** — mint Zsupán, ki igazán „Ejnye be jó volt.” Végre **Kiss Pista** Gábor diákját kell fölemlíteni nk, kinél különbet a fővárosi színpad sem produkálhat.

Elismerés-el adózunk még a felvonások diszletei iránt is; itt az érdem Havasi Jenő és Kovács Elemér uraké.

H i r e k.

Péchy Aurél törvényszékünkhez ki nevezett elnök csütörtökön tette le hivatalos esküjét. Nagy reményeket fűzünk személyéhez, a legelső iskola, a kir. curianál, mint fogalmazó huzamosabb ideig működött, a hol az igazságügy miniszternek elég alkalma volt egyéni tulajdonságait kiismerni. 1881. év óta pedig, mint kir. törvényszéki bíró a pestvidéki törvényszéknél szintén eljárási hata mindazon ismereteket, melyekkel egy kifogástalan törvényszéki elnöknek kell bírnia. Megjelenése jó benyomást gyakorol. Adja Isten, hogy ne csalódjunk, adja Isten, hogy felismerhesse törvényszéki és bírósági mizeriánkat. Megtekintette ugyanaz nap városunkat s egy kis időre pénteken már visszautazott. hogy fent ügyeit intézhesse.

Sem kolera sem himlő járványon nem okul a mi rendőrségünk. Alig jelenik meg egy lap, hogy ne figyelmeztessük az itt utalkodó ázsiai piszkos állapotra. A szt. Ferencziak zárójára mögötti tér valóságos ronda faszek. Erre figyelmeztetünk már több alkalommal rendőrségünkkel. A vak utcában lakó felek is több alkalommal följelentették az elviselhetetlen állapotot, panaszolkodott a rend főnök hivatalosan úgy mint hivatalon kívül, de nem használ. Itt volna már az ideje, hogy a ministeriumnál feljelentés tétessék hatóságunk ellen, a mely hatóság sohasem azt cselekszi, a mi hivatása, hanem a mi séggyent és romlást hoz városunkra.

„**Éljen a balpárt!**“ ezt ma Szabadkán kiáltani tilos. F. hó 3-án délután egy előtűnik ismeretlen tisztességesen öltözött polgár kocsihoz a piac felé, s a Lénárd-féle ház sarkán jökevéből egyetlen egyszer elkialtotta: „Éljen a balpárt!” Három konstábler termelt a kocsinál egyszerre, megállították és lezimbálva az embert kocsijáról, behurczolták a kapitánysághoz. De kérdjük: mennyire merészelnék ezek az emberek betolakodni még a szabadság szentélyébe? Hiszen az az egy kiáltás meg nem botránkoztatott senkit, s a mi a fő, még a Mihászna Andrások éjjeli nyugalma sem lett megháborítva, mert az eset napvilágra nem történt.

„**Hévő főkapitány** maga találta meg a feltört pénzszekrényt a várostól és az országutól félre eső helyen, mintegy öt negyed óra távolságban.“ — Ezt írja az „**Egytelítés**“ novemb. 4-iki számában a Geiger-féle lopásra vonatkozólag. Nem tudjuk, ki volt az a tulajdonos, a ki a főkapitányt akarta itt eltérbe tolni, de hogy ez nem igaz, azt Szabadkán tudja minden ember. Pedig ez az értesülés hivatalos kezeltől került, a mi nem nagy lekiismeretesség árul el.

Antunovics Maté kir. közjegyző irodája e hó 4-én páratlan botránynak lehetett színhelye, s nagyon valószínű, hogy maga a főnök és helyettese nem voltak jelen, csak az irnok urak garázdálkodtak. Egy tisztességesen öltözött nő rohant ki a délelőtti órákban az irodából juttatva, s jobb kezét magasra tartva, melyből csurgott a vér alá. A nő keservesen panaszkolta, hogy az irodában alkalmazottak egyike 15 forintot vett fel tőle valami telekkönyvi bekebelezésre azonban miután a „**vállalkozó**“ be nem végezte kötelességét, az asszony pénzt követelte vissza. A irnok a nőt megragadta s belökte egy nagy üvegajtóba, melynek összezuport táblái kaszabolták meg kezét. Hát ez miféle neme az erőszakoskodásnak? A mint értesülünk a tettes följelentett.

A kin nem fog az iskola: Midőn a „**Szabadkai Hírlap**“ szerkesztését dr. Sziklai dr. Dominusnak adta át, sokan kételyöket fejezték ki a lap irányát illetőleg, mert Dominust gyakran látták Mamuzsicsékkal bizalmas társalgásban. Midőn Székely a kiadó és lap tulajdonos Dominusnak ezt értesítette, ez mellett verve azt mondta „én Németh iskolájából kerültem ki, hogyan is tehetnek föl

olyasmint fölölem“, hogy én valaha ellenzéki elvemet megtagadnám. Ugyancsak Mukics János egy alkalommal azt mondta, — midőn valaki Dominus iránti bizalmatlanságának adott kifejezést, — hogy tűzbe merné tenni érte a kezét. — Midőn dr. Dominus végleg átcsapott, egy uri ember nem valami hízogó kifejezéssel szidalmazta Németh előtt ennek iskoláját, mire ez azt mondta, hogy dr. Dominus Hoffmann iskolájából került ki, náia csiszolódhatott volna, de úgy látszik nem fogott rajta s még azt is mondta, hogy ő arról nem tehet, hogy dr. Dominus zsidó. (Az is talmi.)

Dr. Dominus Simon nem jó szívvel vette tudomásul, hogy az általa nekem átadott parochiális ebédről beszéde megjegyzések kíséretében közöltetett, s többféle csipős élczelést tett. Én Szebenburger tanártól értesültem, hogy dr. Dominus ígérte lapom részére az ebédről értesítést, azonban én sem Dominust előzetesen meg nem kértem erre, sem Szebenburgert ily intézkedésre nem bízam meg. Tudomásul vettem, s csak ezután írtam pár sort Dominusnak, hogy az ígért sorokat kérem. Ennyi az igaz. A Dominus által beadott közleményhez én egy betűt sem csatoltam s nem volt, nincs is kedvem veszekedésbe bocsátkozni véle, de ha belmunkáimaim valamelyike ezt lenne érdemesnek tartja, — tegye, nem állom utját. (Szalay.)

Geiger A. Mór helybeli földbírtokos egy Vive la Reine című keringőt szerzett, és azt Nathalia szerb királynőnek dedicalta, ki is említett zeneművet egy a szerzőhöz intézett leiratában legkegyelmesebben megköszönte és az ajánlatot elfogadta. Geiger A. Mór ezen szerzeménye a hét folyamán a városi zenekar által a színházban előadni fog, zongora kivonata pedig Budapesten pompás kiállításban legközelebb meg fog jelenni.

A mi rendőrségünk piaci botránnyokat teremt, nyugalmas polgárokat zaklatni, vagy fényes nappal az utcán egy „é l j e n“ t kiáltó polgárságot le tud tartóztatni, de a Geiger Adolf kárára elkövetett nagy lopás tetteseit kézre keríteni vagy a Krenzlein-féle házások nyomába jutni képtelen. Nem is csoda, mikor még annyi gondosságot sem követtek el a nyomozásban, hogy a pusztaó legénység a város környékén körül tekintett volna. Pedig ha a Geiger-féle lopásnál a kora reggeli órákban még a lopás napján ezt a csekély gondosságot el nem mulasztják, aligha nyomukba nem jutottak volna a tetteseknek. Egy szegény tanjai ember október 31-én dében jelentést tett a rendőrségnek, hogy egy nagy „vas láda“ fekszik összetörve a bajmoki út mentén az ugarakban, közel Szabadkához. Jelentése szerint sok irás hever a földön, de ő nem csak hozzájutni nem mert a talált tárgyakhoz, sőt fiát otthagya őzet végett addig is, a mig a kapitányság intézkedik. No ekkor aztán intézkedett is a kapitányság, még pedig hatalmasan. Egy csendbízott és hat lovas legény vágatott ki a jelzett helyre, a hol csakugyan megtalálták az ellopott Wertheim-szekrényt összezuva, s tartalmát kiürítve. Hogy a tolvajok mennyire ovatosak voltak, s hogy talán örökre nyomuk veszett, mutatja az, hogy ott hagyták Geiger kocsiját is a feltörés színhelyén. A követényeket, váltókat és egyéb értékpapirokat szétdobálták, de azokból egy darab sem hiányzott. Ekszerek drága kövekkel és gyémántokkal kirakva, az utolsó darabig ott maradtak, s csupán a készpénz hiányzott. E szerint Geiger Adolfnak összes kára állítólag nem löbb mint 60-70 ezer frt. Vasárnap délután 4 órakor szállították be az összes tárgyakat a rendőrséghez nagy néptömeg kíséretében a jelzett erős fedezet alatt. A rendőrség tehát parádezhattott, a látók gebeiket tánczolta-hatták, s a kapitányság diszbevonulást tarthatott, mintha az ő érdeme a romok felfedezése. Szegény kapitányság. E vakmerő lopás nyomozása végett báró Splényi budapesti detektiv felügyelő is Szabadkára érkezett november 1-én s úgy a kir. ügyessel, mint a főkapitánnyal hosszasan értekezett, azonban nincs oly fonál a rendőrség kezében, a mellyel irányt nem tévesztve, nyomra kerülhetne. Splényi báró detektiv felügyelő másnap visszatért Budapestre, miután Szabadkán megállapította azt, hogy a betörésben csak is szabadkaiak, vagy a helyzettel teljesen ismerő környékiek vehettek részt, e mellett bizonyít az is, hogy a rendőrség a betörés körülményeiben egy fővárosi betörő banda módszerét sem ismerte fel.

Dr. Wilhelm /dolf, kórházi orvos lakását Bercsényi utca 8. szám alatt levő, ezelőtt Szárics Bertalan-féle házba tette át.

Himlő járvány: ez már rendre terjed el, úgy a kicsinyek mint a felnőttek között. Budapesten hivatalból járják be a

házakat és ottanak be egész családokat. Nálunk a hatóság nem gondolkodik a szükséges anyagról, de meg az orvosok sem s különösen a főorvos, a mint sajnos tapasztaljuk, — úgy viseli magát, mintha nem is tartoznék hozzá.

Ki az úr a pertárban? Szerintünk a pertárnok. Először azért, mert ő ott az egyedüli hivatalos közeg; de másodsor azért is, mert az ő buzgalmanak köszönhetjük, hogy a pertárt kicsinosították. Pénteken folyó hó 5-én Dr. Molnár zombori ügyvéd a pertárban kényelembé helyezte magát a pamlag egyik vánkusán. Vadnay pertárnok hozzá ment és mert nem ismerte — megkérdezte tőle mit akar? Erre Molnár visszavágta, hogy „mi köze hozzá“, mire Vadnay az egyik szolgát hivta le, hogy az ismeretlen idegent kiharancsolja. A pertárnok e ténye fölött voltak a kik indignálódtak, de mi nem indignálódunk s megmondjuk az okát. Azelőtt a bukott nagyságok, csőd alá került népségek, tömegesen foglalták el a pertárt s valóságos zsbivásárt s korcsmába illő füstöt csaptak ott, a tárgyaló ügyvédek legnagyobb boszantására, minek folytán igen helyesen, elnöki ellenjegyzés mellett a pertárnok az ajtóra függesztett táblán figyelmeztet, hogy „a pertárba csak is megidéztet feleknek lehet bemenni.“ Ha Dr. Molnár bemutatja magát, vagy megmondja, hogy mit keres, úgy bizonyosan nem érte volna a kellemetlenség Részünkről hibát követte el némileg a pertárnok, mert nem mérsékelt felindulását az idegellen szemben, de hibát követett Dr. Molnár s különösen hibát követett el az ott álló szabadkai ügyvédek, hogy a megszülités alkalmával be nem mutatták egymásnak az illetőket. Főhibás az élő „jogeset“ Sch barátunk a ki fejét vesztette a kellemetlen jelenet alatt.

TÖRVÉNSZÉKI CSARNOK.

Mamuzsits Lázár polgármester f. évi november hó 1-én babérait gyönyörű levelekkel szaporította.

Eljárását méltattuk lapunk mai számának más részében, csupán azt jegyezzük itt meg, hogy Szalay ügyvéd a polgármester hallatlan vakmerőségű ténykedése miatt bűnügyi feljelentést tett a kir. ügyészségnek.

A feljelentést egész terjedelmében im itt közöljük:

Tekintetes kir. ügyészség!

Mamuzsits Lázár városi polgármester arról értesíté nyomatott meghívók mellett f. é. október hó végén a város mind a 8 kerületének választó polgárait, hogy ő polgármesteri beszámoló beszédet fog tartani, jelenjenek meg. A 8-ik körben ez a beszámoló féle november hó 1-re üzetett ki. E napon délutáni 4 órakor egy küldöttség jött hozzám mint ügyvédhez, mennék ki a 8-ik körbe, mert ott letartóztatnak többeket a kik azt merték kiáltani: „**Éljen a balpárt!**“ Én bár lábamra beteges vagyok több hónap óta, — kimentem, s a nép tömeget csendben találva kérdést intéztem hozzájuk a történet iránt. Erre többen előállottak hogy Kiss dógyi Menyhért városi bizottsági tagot a polgármester letartóztatta, sokakat pedig fegyveres erő fedezete mellett a falhoz szorított. Én néhány szóval beszédet intéztem a néphez csendre és rendre intve őket, s egyben látva a számos személyből álló fegyverzett rendőrcsapatot csodálkozásomnak adtam kifejezést e szükségtelen rendőri intézkedés miatt.

Mamuzsics Lázár polgármester és társai az iskola épületből a hol elhelyezkedtek látva hogy én a néphez beszéllek, hozzám jöttek azon lármás kérdéssel, vajjon mit akarok én ott, miért látzom a népet? „Söt csendesitem“ volt a válaszom „és meg nem foghatom miért eszközöltek itt letartóztatásokat.“ Erre hosszabb szóvala fejlődött ki közöttünk a polgármester letartóztatással is fenyegetett, s jöllehet semmi törvényellenes dolgot nem cselekedtem, az udvarterületről kiutasított. A mig a feleselés tartott fegyveres rendőrök kerítettek be, s bámulva láttam hogy a polgármester kész a tetlegességre is. Mikor ezen eljárás ellen is óvást emeltem, Mamuzsics Lázár polgármesteri hatalmánál fogva lovas katonaságot rendelt be, s engem kivont kardokkal, készen a leveretésre kiszorítottak erőhatalommal az utcára,

és a katonák egyikének lova különben is fájos lábamon oly erősen megsértett, hogy hosszabb időt át leszek kénytelen napjaim nagyobb részét ágyban tölteni. Eme katonai erőszaknál így buzdította a polgármester a katonákat: „**Örmester ur, ezt az embert, — s reám mutatott arcából kikelve, — az én felelősségemre le kell gázolnami!**“

A polgármesternek ily intézkedéshez vélem szemben joga nem volt, a katonaság fegyveres beavatkozását alkalmazni pedig épen nem állott szabadságában, mert ő az iskola udvarán egyszerűen beszámoló beszédre jelent meg, a mely tett semmi-féle törvényben nem gyökerezik, s csupán korteskedésre vezethető vissza. A katonai vagy bármily fegyveres erő igénybe vételére a polgármesternek korteskedési célzattól hatalom nincs adva, de ha volna is, azt igénybe vennie nem szabad mindaddig, mig arra szükség nincs. Már pedig vélem, egy emberrel szemben annyi fegyveres rendőr mellett nem lehetett szükség egy csapat lovas katonára és azok kivont kardjaira is, mert ha erőszakot akart a polgármester ellenem alkalmazni, azt egy pár rendőrrel is tehetett volna bár a legkisebb oka sem volt erre.

A mikor tehát Mamuzsics Lázár fegyveres rendőrökét állíttatott fel köröttem, s a mikor kivont kardokkal, vágató lovas katonasággal bekerítettett és elgázoltatásomat kockáztatta, — sőt arra parancsot adott, — s a mikor örendelkezési jogomat megosztott, személyes szabadságomat jogos indok nélkül korlátozta, s a mikor végül rajtam még testi sértést is ejtett, világos, hogy átlépte azon határt, melyet néki hivatalos hatalma enged.

Ezek alapján vádat emelek Mamuzsits Lázár polgármester mint közhivatalnok ellen hivatalos hatalommal való visszaélés miatt:

1-ször a büntető törvénykönyv 472. §. alapján, mert a fegyveres erőt jogos indok nélkül beavatkozásra felhivta és alkalmazta;

2-szor a büntető törvénykönyv 473. §-a alapján mert jogtalan intézkedéséből kifolyólag bántalmaztatott;

3-szor a büntető törvénykönyv 475. §-ára támaszkodva, mert engem a csendben álló néptömeg közül az udvar elhagyására jogtalanul kényszerített.

Az itt előadottak alapján esedezem: miszerint ez ügyben a vizsgálatot mielőbb megejretni, és Mamuzsits Lázár a büntető törvénykönyv hivatkozott szakaszai értelmében a hivatalos hatalommal való visszaélés büntetésében bűnösnek kimondatni és büntetését eszközöltetni méltóztatassék.

Tisztelettel
Szalay László A.

A feljelentésben hivatkozott törvényszakaszok szövege így szól:

„472. §. A hivatalos hatalommal való visszaélés büntetését követi el és öt évig terjedő fogházzal büntetendő azon közhivatalnok, a ki a fegyveres erőt jogos indok nélkül alkalmazza vagy beavatkozásra felhívja.

Ha azonban ezen esetben a fegyverek tetleges használata által súlyosabb büntetendő büntetés követetett el, az erre megállapított büntetés alkalmazandó.“

„473. §. Azon közhivatalnok, a ki hivatala gyakorlatában valakit tetleg bántalmaz vagy bántalmaztat, a mennyiben cselekménye súlyosabb beszámítás alá nem esik: a hivatali hatalommal való visszaélés vétségét követi el és hat hónapig terjedhető fogházzal büntetendő.“

„475. §. A hivatali hatalommal való visszaélés vétségét követi el és öt évig terjedhető fogházzal büntetendő azon közhivatalnok, a ki hivatali hatalmával visszaél a végett, hogy valakit jogtalanul valaminek eltűrésére vagy elhagyására kényszerítsen.

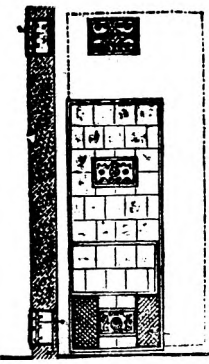
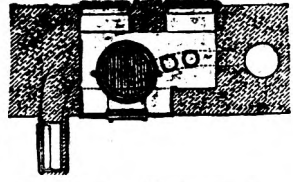
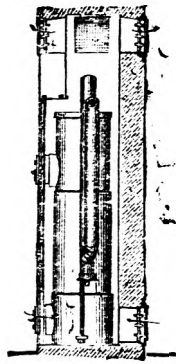
A kísérlet büntetendő.“

Felelős szerkesztő és lap tulajdonos

Szalay László A.

H I R D E T É S E K

Swadlo Ferenc Budapest.

Gyára:

VII. ker. alsó erdő-sor 3. sz.

Ajánlja szabadalmazott, zajtalan, ömágukat felhúzó
zárredőnyeit

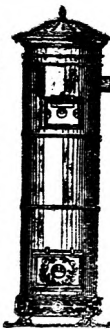
hullámzott aczéleméből; továbbá szabadalmazott Blazicek és Brecka-féle
öltő és szellőztetési

kályhát,

valamint

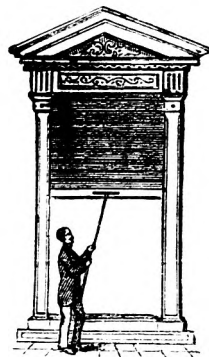
központi fűtés berendezéseit,

saját szabadalma szerint, egy vagy több helyiség számára; mely utóbbiak különösen új építményeknél, iskoláknál, kórházaknál, stb. szellőztetéssel vagy szellőztetés nélkül, igen czélszerűen alkalmazhatók.

Ajánlja továbbá valamennyi az építési szakmába tartozó munkáit u. m. épületi-, mű- és szerkezeti lakatos munkáit.

Mintakártyák és költségvetések ingyen és bérmentve.

Kiadó helyiség.

A volt békebiróság helyiség a volt Szieger-féle házban azonnal kiadandó.

elvesztett

és ELGYENGÜLT

f é r f i e r ő t

Tehetlenség!

Biztos segély!

A csász. kir. szabadalmazott carbon nemiszervi zuhanyvíz bárk is meggyógyítja (külsőleg használva) már 25 óra alatt, még ott is, ahol már semmi sem használ még az évek óta tartó tehetségtelenséget is Kellemes és revéten gyógy mód, tökéletes kigyógyulás káros izgatás nélkül. A legelőkelő professorok és orvosi szaklapok, a letelegőbb orvosi ajánlatok s a gyökeresen kigyógyított köszönőiratai — minden érdek nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbon-zuhany azonnali megrendelését, mely állandó siker biztosít. Teljesen felszerelve és orvosi megbirálás használati utasítással 5 frt 80 kr. Titoktartás melletti megküldés és a csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el. Rendelési intézet tükos betegségek számára dr. A l t m a n n Károly Bécs, VII. Mariahilferstrasse 80.

A cs. kir. szabadalm.

Köszvény-szesz

általánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

altalánosan:

Tudomására adom a t. cz. kö-zönségnek, hogy nálam egy vagon leg-jobb minőségű gyertyán és bükfá 74 frtért, szil és kőrifá 71 frtért kapható.
Popper Jakab.

lakásom: VI. kör Petőfi utca 31 szám.

423/1886 szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értel-mében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbiróság 7080/1886 számú végzése által a bács-almási kö. birtokos uradalom javára Bauer János ellen 2000 frt — tőke, ennek 188 év hó napjától számítandó száza-lék kamatai és eddig összesen 54 f t 75 kr. perköltés követelés erejéig el-rendelt biztosítási kielégítési végre-hajtás alkalmával bíróság le foglalt és 1594 frt 50 kr-ra becsült lábas jó-szág és gabonatermésből álló ingosá-gok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 8471/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes Csikéria pusztán levő lakásán leendő eszki z-lésére 1886-ik év november hó 13-ik napján délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándéko-zók ezennel oly megjegyzéssel hivat-nak meg: hogy az érintett ingosá-ságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alul is ela-datni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vé-telára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán 1886 év novem-ber hó 2. napján

Cserynus Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

3461/1886

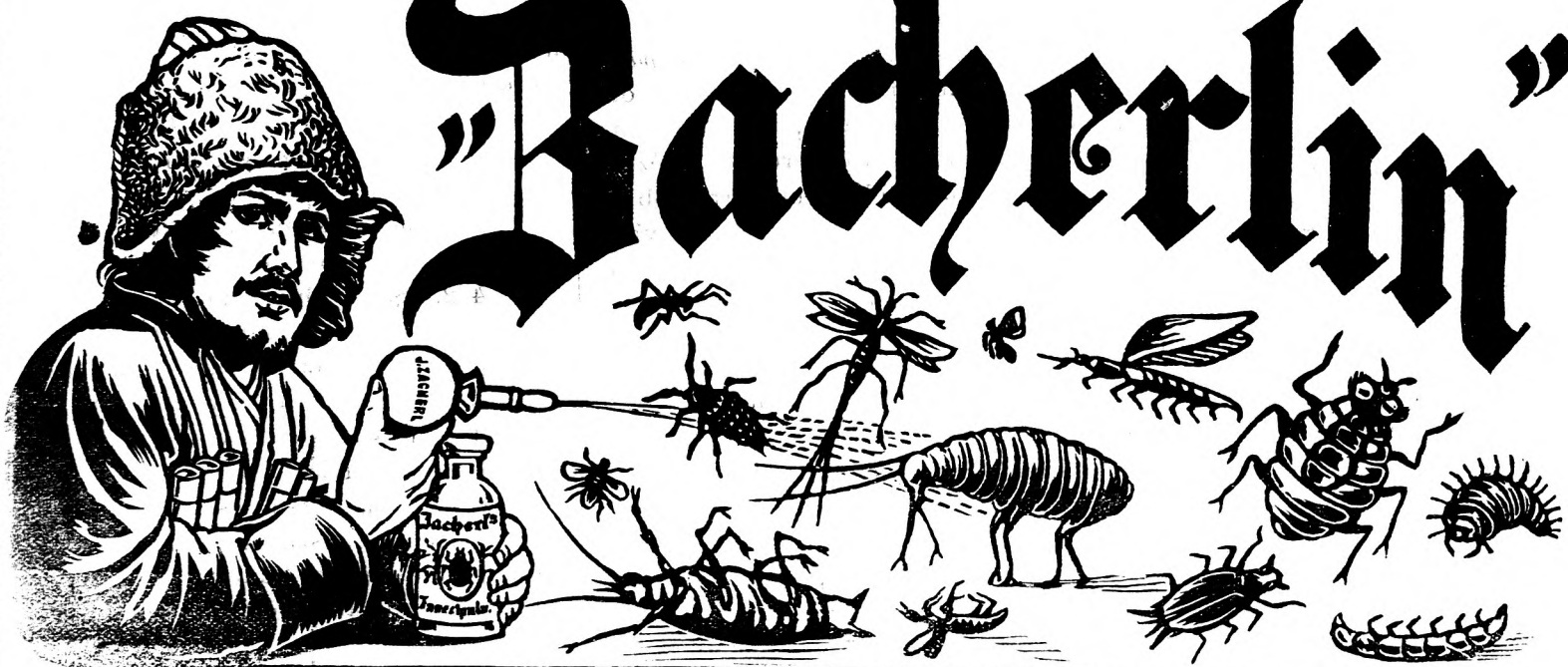
Árverési hirdetmény.

A szabadkai e. f. kir. trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi hogy a szabadkai kir. trvszék területéhez tartozó topolyai 809, és 1443 sztkv-ben 691 és A l 1—7 hrsz. a. felvett ingatlanra utóbbiból ifj. Kovács Kato-na Mihályt illető jutalékára nézve a végrehajtási árverés elrendeltetvén ezen ingatlan Birkás Gyula végrehajtónak ifj. Kovács Katona Mihály végrehaj-tást szenvedő ellen 800 frt tőke és jkai iránti végrehajtási ügyében elő-bi 473 frt 50 kr. utóbbi 333 frt 33¹/₂ kr-ban megállapított kikiáltási ár-ban 1886 évi november 13-án d. e. 10 órakor a topolyai község házá-nál a fe- tebb kített kikiáltási ár 10%-ának 47 frt 35 kr. illetőleg 33 frt 34 kr. bánatpénz fejében leendő lefizetés után nyilvános árverésen, a kikiáltást áron alul is eladatni fog.

Szabadkán a kir. trvszék tkvi osz-tályánál 1886 szeptember 25

Aradszky Euthim
h. kir. tör. elnök.

Schwerer Fábán
kir. tör. jegyző.

A legkitünőbb szer minden rovar ellen!

Ez az új, kitünő specialitás lámulatos erővel és gyorsasággal kieli a férgeket a lakásokból, konyhákból és szállókból, valamint a háziállatokról, az istállókból, üvegházi és kerti növényekről. Az igazi csakis névalánással és védelmi jeggyel ellátott eredeti üveghen kapható. A mit pusztán papirzacskóban mérnek ki, az csak igazi „Zachner-Specialitás.”

ZACHNERLIN J., Bécs, I. Gdschmiedgasse N. 2.

RAKTÁRAK: Szabadkán: Brenner József, Aubermann Miklós, Gálfy György és Pucher Károlynál. Adán: Koble József és Popovics J. N.-nél. **Bács-Alámason:** Scherk Gyula és Martinovics Bélánál. **Halason:** Nyáry Ferenczénél. **Kis-Körösön,** M. Labos Ferenczénél. **Mohácson:** Auber Nep. János, Homan Ádám és Pretymayer A-nál. **Szegeden:** Eiberger János, Gaál Testvérek, Harez János, Lausevics J. P. Pillich J., Vasváry Sándor, Brem Vilmos, Tóth Péter, Baresay C, Lilin Károly és Hares J.-nél. **Topolyán:** Büchler Ádám-nál. **Zentán:** Mutsy Menyihért és Nikulics M.-nél. **Zomborban:** Saly Antal, Engel Adolf Weidinger A. S, Falczione Gusztáv és Galle Emilnél.